

skal udbereves, maa holde et Maximumsindhold af 144, 72, 36 og 18 Potter. Uagtet denne Bestemmelse vistnok er truffen med megen Omsigt — det er saa temmelig almindeligt, at Træerne have dette Rumfang — vil den alligevel medføre, at mange Tusinde Træer maa forandres for at faae denne Størrelse, at de nemlig ikke blive for store. Navnlig de mindste Træer vil man nemlig hyppig træffe indeholdende 18½ à 19 Potter, og de maa altsaa forandres. I og for sig er dertil Intet at sige; men da vi jo staa med den ene God i Meter-systemet — i Fjor forhandlede vi jo om Overgangen dertil — mener jeg, at man her burde gjøre Skridtet og sige Liter i Stedet for Potter. Vitermaalet er jo kun 1,035 dansk Pot, det spiller med Hensyn til Skatten aldeles ingen Rolle; men det vilde dog være meget uheldigt, naar man med stor Bekostning har faaet sine Træer indrettede til dette Maximum; at man da om føie Tid maatte nødes til at forandre det igjen. Naar man er saa nær, som jeg haaber, at man er ved at indføre Meter-systemet, skulde man nødvendig nu fastslaa et Maal, som man ret strax vil forandre. I samme Paragraf er bestemt, at Øltræer skulde være mærkede med Bryggeriets Navn. Det er der Intet til Hinder for at bestemme; det vilde alle Bryggerne have, thi hvis de ikke sætte deres Navn paa Øltræerne, faae de dem ikke igjen; men der staa desuden en Bestemmelse, som jeg ikke kan se Spor af Nytte af, nemlig at der paa Træerne skal brændes 1/4, 1/2, 3/4, 1/8. Enhver, der bevæger sig i disse Forhold, har ligesaa let ved at se Forskjel paa disse Træer som paa halve og hele Flasker, og det vilde dog være underligt at forlange, at der paa en Halvflasker skulde staa 1/2 og paa en Helflasker 1/4; det vil ethvert Menneſte kunne se uden det. Det spiller vel ikke nogen stor Rolle at brænde disse Tal ind; men det dreier sig jo her om mange Tusinde Øltræer, og hvorfor skal man saa have den Uleilighed, som der ikke er fjerneste Nytte til. I § 10 staa Noget om, at Skattepligtigt Øl, der uden Bederlag udbereves til Bryggeriets Arbejdere nærmest til Fortæring paa Stedet, ikke skal beskattes. Det kan jo synes en meget liberal Bestemmelse; men jeg frygter for, at den vilde lede til mange Ubehageligheder. Det er Coutume nu paa Bryggerierne, at der udbereves 4 Potter bairisk Øl pr. Arbejder om Dagen! Det synes mig, at man ikke godt kan være bekjendt i en Lov, som tilsigter Modarbejden af Drikkældighed, at sige, at en Mand skal have Ret til at drikke 4 Potter bairisk Øl paa en Dag; men der

maa jo dog sættes et vist Kvantum; hvis der skal fastsættes Noget i den Retning. Jeg tror, at Bryggerierne lige saa let vilde finde sig til Rette med dette; som Brænderierne med at betale Told af den Snaps, Folkene drikke. Jeg tror, at man bør fravige denne Bestemmelse, fordi den rimeligvis vil føre til, at der bliver stuet afskillige halve Baiere i Rommen, som disse Folk gaa hjem med, og man kan ikke vide, hvilken Industri eller Handel der kunde komme ud af det. — Med Hensyn til Fastsættelsen af Mulkter er jeg selvstændig enig i, at de skulde være store; men paa den anden Side mener jeg ikke, at Penge slaar til; thi hvad vil det sige for en Brygger, der tjener en Million Kr. om Aaret, at han skulde betale 10,000 Kr., det kunde ikke genere ham saa grimme meget; men derimod kunde det for en lille Brygger, der gjorde den samme Feil i en mindre Maalestof, være aldeles ødelæggende. Jeg tror, at naar det her dreier sig om Bedragerier, skal man ikke være bange for at anvende Fængsel simpelt hen; naar det derimod ikke er Bedrageri, men en Skrivefeil, vil det vistnok kunne føre til mange høist kjedelige Ubehageligheder for Bryggeren. Der staa: „For urigtig Føring af de i denne Lovs §§ 1, 5 og 6 foreskrevne Bøger, for Undblæelse af at føre disse, samt for urigtig Angivelse til Afgiftsberegningen bødes fra 2,000—10,000 Kr.“ Nu vil jeg spørge: Hvad er urigtig Føring af en Bog? Kommer man til at skrive feil, summere feil eller glemmer man at notere Et eller Andet, kan man vistnok med fuld Føie sige: Ja, det er en urigtig Føring af denne Bog; du maa af med 2,000 Kr. i det Mindste, min Ven, Du kan ikke slippe billigere. Det er for haardt. Derimod finder jeg, at dersom der ved en saadan Feil kan være begaaet et Bedrageri, stiller Sagen sig anderledes; men dersom det kan godtgjøres, at en saadan Feil simpelthen er en Skrivefeil, en Posteringsfeil eller en Forglemmelse, vil det være altfor haardt at straffe til saadanne Mulkter. I det Hele taget vil jeg meget nødvendig have, at denne Bestemmelse skulde blive en Kval for de Folk, der ville komme til at betale Bøder efter den; thi ærlige Folk, Folk, som ikke vilde bedrage, skal man ikke betragte som Kjeltringer, og det ser det næsten ud som, naar de skulde bøde 2,000 Kr. for at have ført feil ind i en Bog, selv om det er sket ved Uagtsomhed. Vi maa vel erindre, at en Bryggers Bogholder ikke paa nogen Maade ere mere feilsri end andre Bogholdere, og hvor sker der ikke Feil i Verden. Her maa vi vel nok sige: Den Ufeilbare kaste den første Sten! Saa staa der nedenunder i samme Paragraf, at den Paagældendes Navn skal